

[Veistrup.]

det Indtryk, at Skoletiden kommer i anden Række. Det hedder udtrykkeligt i Artikel 2:

„For at give Adgang til praktisk Uddannelse kan Skoletiden og Skoletimerne lægges saaledes, at de tillader Børns Beskæftigelse ved lettere Landbrugsarbejde.“

Det vil altsaa sige, at Konventionen anlægger den Betragtning, at Børns praktiske Arbejde kan gaa forud for Skoletiden. Jeg nærer heller ingen som helst Betænkelighed ved at anbefale Forslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Regeringspartierne for deres Tiltrædelse af Forslaget og beklager, at de to andre ærede Ordførere foreløbig staar paa det gamle Standpunkt, at vel skal Udviklingen i øvrigt i Verden gaa hastigt for Tiden og Teorier og Doktriner falde, men naar det gælder de internationale Konventioner, kan man gentage de samme Betragtninger, som man har gjort gældende de sidste 10 Aar, uanset om disse er rigtige eller ej. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Laursen) gaar endog saa vidt, at han anvender de samme Bemærkninger til begge Forslag til Rigsdagsbeslutning. Han sagde, at han helt og fuldt kunde lade de Bemærkninger, han havde gjort gældende overfor det Forslag, der sidst var til Behandling, gælde ogsaa for dette Forslag. Nej, det kan man nu ikke, for med Hensyn til det første Forslag var der kommet den Tvivl frem, hvorvidt Hensynet til Mejeribruget krævede en anden Stilling, men hvad det Forslag angaar, der nu er til Behandling, er der overhovedet ikke kommet noget nyt frem; der er fra Oppositionens Side overhovedet ikke anført noget som helst Argument, der taler imod at godkende Forslaget, medens der er mange Argumenter, der taler for at godkende det, om ikke andre saa i hvert Fald det, at Danmark bør komme højere op i Rækken af ratificerende Stater, end vi hidtil har været.

Til den ærede radikale Ordfører (Veistrup) skal jeg sige, at jeg tror, jeg kan klare lidt paa hans manglende Forstaaelse af, hvorfor man modsætter sig denne Konvention. Det ærede Medlem gik ud fra, at det kun kunde være af saglige Grunde. Det tror jeg ikke, man kan fastholde. Jeg tror, den politiske og navnlig den indrepolitiske Arbejdsgiverlovgivning, om jeg saa maa sige, spiller en vis Rolle. Jeg har tidligere anført

og dokumenteret, at man i Modstanden mod Ratifikation af disse Konventioner støder paa en mærkelig Sammenslutning, en Sammenslutning af samtlige ledende Erhvervsorganisationer indenfor Arbejdsgiverkreds. Man kan saaledes se Dansk Dampskibsrederiforening være bekymret for Skoleordningen i Vestjylland. Det kan dog neppe være af saglige Grunde; det er der heller ingen, der vil tro. Nej, Aarsagen til, at man modsætter sig disse Konventioner, er en vis Aftale mellem de nordiske Landes Arbejdsgiverforeninger om, at man skal vise sig saa lidet venlig overfor denne Lovgivning, saa lidet imødekommende overfor de Forpligtelser, man selv har paataget sig, som muligt. Det har jeg tidligere paapeget, og det er der heller ikke nogen, der har modsagt. Det forbavser mig blot, at man fastholder denne almindelige Uvillie overfor et Forslag som dette, i Betragtning af, at Sverige har ratificeret, og jeg vil henstille til det Udvalg, der nu forhaabentlig bliver nedsat, at undersøge, om det ikke alligevel var rimeligt, at Danmark ratificerede dels under Hensyn til Danmarks daarlige Stilling i Rækken af Stater paa dette Omraade, dels under Hensyn til, at det ene af de nordiske Lande uden at mene at kunne risikere noget som helst allerede har ratificeret. Ingen vil dog for Alvor paastaa, at Domstolen i Haag vilde gøre Ansvar gældende imod os, hvis vi ratificerede, men beholdt denne Ordning for nogle Skolebørn i Vestjylland — saa stærkt interesseret i Sagen er den internationale Retsorganisation ikke.

Stegger Nielsen: Jeg maa hævde overfor den højtærede Socialminister, at mit Partis Stilling til denne Konvention er af rent saglig Karakter; vort Parti tjener ikke nogen som helst Arbejdsgiverinteresser eller den Slags, men vore Betæneligheder støtter sig ene og alene paa det specielle Forhold, at vi har en Skoleordning i en Del af vort Land, som vi er bange for kan bringes i en vis Fare ved Ratifikationen af denne Konvention. Vi har — og det er rigtigt, som den højtærede Minister fremførte, at der ikke er fremkommet noget nyt i saa Henseende — ikke fundet, at det Svar, der er indløbet fra det internationale Arbejdsbureau i Genève, kan rokke vort Tvivl om, at der muligvis kan ske Skade netop med Hensyn til denne Skoleordning. Albert Thomas anfører herom, at det forekommer ham, at dette Spørgsmaal er noget vanskeligt at løse, og at det uden Tvivl havde været at foretrække, om Konferencen